

01 Polismyndighet*

Stockholm

02 Arbetsenhet*

RKP-A2

03 Upprättat(d) av*

telefon*

Ai. 67-92

SPÄNINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

Sid nr

07 Avsnitt

E

08 Löpande nr

13-I

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

Tuord
hypnos
anku A11436

Förhör vid videoupptagning under hypnos med
BJÖRKMAN, Anders, den 27 januari 1988, hos
docent Ture Arvidsson, på rökavvänjningskliniken
S:t Eriksgatan 60.

Närvarande: krkom Paul Johansson och
krinsp Lars Hamrén.

Å: docent Ture Arvidsson

B: Björkman, Anders

A: Då ligger du så bekvämt som möjligt och slappnar av. Lugnt och skönt.
Dina armar känns tyngre och tyngre. Alla muskler slappnas av ...
alla muskler i kroppen slappnas av mer och mer, höger arm slapt och
tung, slapt och tung. Tung som bly. Alla muskler i armen. Fullständigt
avslappnad. Vänster arm slapt. Slapt. Tung som bly, alla muskler i armen
fullständigt avslappnade. Vänster ben slapt och tungt, slapt och tungt.
Alla muskler i benet fullständigt avslappnade. Höger ben slapt och tungt
Alla muskler i benet fullständigt avslappnade. Ryggmusklerna avslappnade.
Avspända. Andning lugn och avspänd. Lugn, avspänd. Axlarna avspända.
Nackmusklerna avspända. Halsmusklerna avspända. Käkmusklerna avspända.
Ansiktsmusklerna avspända. Alla muskler avspända och nu när jag räknar
långsamt till tjugo så ökar avslappningen ännu mera samtidigt som du för-
sjunker djupare, djupare... Koncentrar dig själv en stund på din egen
andning. Tänk på det, lugn, varje gång som du andas ut. Varje gång som
du andas ut så kan du sjunka ännu djupare...

DT 7-92 HAD

T Två, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta, nio, tio djupare och djupare, elva, tolv, tretton, fjorton, femton, sexton, djupare och djupare, sjutton, arton, nittion, tjugo, lugnt och skönt. Nu när jag fortsätter att räkna till trettio så kan du sjunda dubbelt så djupt, tjuoen (Arvidsson fortsätter räkna) lugnt och skönt. Nu fortsätter jag till fyrtio, (Arvidsson fortsätter räkna) (ohörbart) (Arvidsson fortsätter räkna till femtio).

Varje gång sen då du andas ut så kan du försöka (ohörbart) sjunka in ännu djupare. Så kan du gå tillbaks till kvällen då Olof Palme blir mördad. Du kommer att minnas precis hur det var. Du kan berätta precis hur det gick till, vad det var som du upplevde och bara vad du såg.

Vad är det som du upplever just nu?

B: (Ohörbart)

A: Vad känner du just nu?

B: Ja, jag känner mig spänd.

A: Ja, du kan slappna av ännu mer, bara sjunk in och slappna av ännu mer. Ingenting kan hända, inget farligt kan hända. Bara slappna av. Jag fortsätter räkna. (Arvidsson räknar) Vad är det som du ser just nu?

B: (Ohörbart)

A: Gå tillbaks då, du står där på gata, håller på och tar ut pengar (ohörbart) håll fast vid det minnet. Ni står där och tar ut pengar (ohörbart) vid automaten. Vad gör du sen? Vad sa du?

B: (ohörbart)

A: Vad gör du då, vad gör du sen?

B: Sen går jag ut.

A: Går ut på gatan. Vad ser du då?

B: Det är mörkt.

A: Ser du (ohörbart)

B: (ohörbart)

A: Ja.

B: (ohörbart)

A: Vad händer sen?

B: Det händer inte så mycket.

A: Vad gör du för nånting? Vad gör du själv?

B: Jag står där och tittar. Ser folk som kommer och går (ohörbart)

A: Vad händer sedan då?

B: Där sitter en kvinna på huk. En som ligger ner.

A: Ser du någon annan person i närheten?

B: Det är trångt. (ohörbart) Vad är det som har hänt. Varför ligger en man (ohörbart)

A: Ser du hur han ser ut?

B: Nej, jag ser bara fötterna. Hans skosulor (ohörbart)

A: Hur ser kvinnan ut då. Är hon på huk?

B: Hon står på huk.

A: Ja.

B: (ohörbart) Hon skriker.

A: Vad skriker hon? Kan du höra vad hon skriker.

B: (ohörbart)

A: Hur långt därifrån är det du stod. Från dig till henne.
Hur många meter?

B: Fem kanske sex (ohörbart) tittar på mig.

A: Tittar hon på dig.

B: ja.

A: Känner du ingen henne?

B: Ja.

A: Är du den som är närmast henne, eller är det någon annan som är närmare. Kan du se det?

B: Nej.

A: Det ser du inte. Är du närmast?

B: Ja.

A: Kan du se tydligt mannen som ligger på gatan.

B: Ja, fötterna.

A: Det ser du. Ingenting mer?

B: Ja, kroppen, något, ligger på magen.

A: Ligger på magen.

A: Ser du något mer, där han ligger. Det du ser här, vad känner du nu?

B: (ohörbart)

A: Vad tror du har hänt. Vad tror du har hänt mannen?

B: Han har blivit skjuten.

A: Han blir skjuten. Här du skottet?

B: (ohörbart)

A: Ja, bra, håll fast vid den synen. Du ser att han står ibland står han (ohörbart)

B: (ohörbart)

A: Rökmolnet. Det ser du.

B: Han knäar precis.

A: Ser du var rökmolnet kommer ifrån?

B: Det står nån.

A: Hur ser han ut den du ser som står där, bredvid.

B: Han syns inte, han mer känns att han står där. Det är nån som..

A: Ja, det är nån som, du säger att du känner att det står nån.

Kan du se var röken kom ifrån. Röken från en pistol, tror du.

B: Ja, det ser så ut. Röken. Jag ser inte, pistol.

A: Du kan inte se pistolen.

B: Nej.

A: Nej, och du ser ingen (ohörbart)

B: (ohörbart)

A: Ja.

B: En hand, en arm.

A: Ser du en arm.

B: Ja.

A: Håller du denna (ohörbart)

B: (ohörbart) Sen tar han bort, på skuldran, lägger upp handen på axeln.

A: Jaha, är det mannen du ser?

B: Ja.

A: Som han lägger upp handen på nån.

B: Ja.

A: Vad händer sedan?

B: (ohörbart)

A: Ja, det är bra (ohörbart)

Bandbyte *Band 1, s. dB, fortsätter på sid 6 tom sid 15. (96)*

A: (Ohörbart)

B: (ohörbart)

A: Men du har inte sett pistolen, du har inte sett att han lyft vänstra armen ockås?

B: Nej, därför antar jag att han har den framför sig.

A: Den vänstra?

B: Mm.

A: Du är helt säker på att det är högra armen som du ser som lyfts?

B: Ja. INte säker på om han tar i honom eller om han.

A: Nej, det är du inte. Det är inte säkert att han har tagit i den.

Du har sett att högra armen lyfts mot honom, mot ryggen, då på nåt sätt.

B: Ja, mot skuldran.

A: Mot skuldran, höger skuldra.

B: Nej, mot vänster, jo, mot höger skuldra.

A: Det ser du tydligt?

B: Ja, var nog mer till höger än till vänster. Dom är väldigt nära varandra, så att dom nästan går ihop.

A: Rökmolnet?

B: Nej, (ohörbart)

A: Lite närmare?

B: Han som skjuter.

A: På den som blir skjuten?

B: Ja.

A: Eller...?

B: Den som skjuter lite bakom.

A: Ja, höll upp vapnet.

B: Ett par decimeter, tre kanske.

A: Är han så nära inpå.

B: Ja, han var kanske (ohörbart)

A: Alldeles inpå.

Fortsättning sid 16

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad | Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

06

Utskriftsdatum

Förhörprot

Promemoria

10 | sak

Se bandbyte sid. 5

Band 1, sid B
(lång tystnad)

A: Ser du nånting nu?

B: Ja...

A: Nära den som ligger?

B: Precis utanför.....(ohörbart)

A: Är den parkerad, finns det människor?

B: (ohörbart) en kort tid

A: Ja, hur lång tid, är den...^{bilen} ifrån mannen som ligger på gatan?

B: ..(ohörbart)

A: Kan du se några ansikten, på några som är i bilen?

B: Nej. (ohörbart)

A: Du ser att det är människor i den?

B: Ja.

A: När mannen med (ohörbart) kan du se honom?

(Ohörbart)

Han som la handen på axeln.

B: Ja. Han har gått därifrån.

A: Hur vet du det.

B: (ohörbart)

A: Det gjorde du. Hur ser han ut då? Du såg han (ohörbart)

Hur ser han ut. När ~~kanske~~(ohörbart)

B: (ohörbart)

A: Hur lång (ohörbart) kan du se det.

B: Ganska (ohörbart) Jag ser fötterna.

A: (ohörbart) Du ser fötterna.

B: (ohörbart) grova skor.

A: Är det kängor eller

B: Nej, det är några lågskor (ohörbart)

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsättningsblad | Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 | sak

B: (ohörbart)

A: Ser du att (ohörbart)

B: Han ger intryck (ohörbart)

A: (ohörbart)

B: Ja.

A: Ser du (ohörbart) tjockare sula.

B: (ohörbart) ger intryck av en tjockare sula. A: Ser du hur han är klädd för övrigt?

A: Har han något på huvudet?

B: Ja.

A: Vad då för nånting.

B: Ser ut som en stickad mössa.

A: Stickad mössa, en sån här menar du, toppluva.

B: Nej, ingen tofs på (ohörbart)

A: Ja. (ohörbart) du det tydligt att det är så.

B: (ohörbart) inte tydligt.

A: Men du tror att det är en mössa han har på sig.

B: Ja.

A: Hur lång kan han ha varit?

B: (ohörbart) A: Är han längre än du? B: Ja, jag tror det.

A: Kanske (ohörbart) du, men han lägger handen på axeln på dne här personen, ser du då vem som är längst, är han lika lång, eller längre eller kortare än den som han lägger handen på axeln på.

B: Verkar något längre.

A: Det gör han.

B: Ja, det är inte mycket (ohörbart)

A: (ohörbart) Kan du se håret? (ohörbart)

Du kan inte se om han har mörkt eller ljus hår. (ohörbart) om han har mössa på sig eller om det inte bara är (ohörbart) som du ser.

B: (ohörbart)

A: tycker du (ohörbart) Har han, vad har han för kläder för övrigt, har han jacka eller tröja eller vad kan det ha varit för nånting.

B: (ohörbart)

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 | sak

B:

A: Ja, du ser inte det tydligt.

B: Nej. (ohörbart) halvlång.

A: Halvlång?

B: Ja.

A: Var det en lång jacka (ohörbart)

B: en bit på låren.

A: En bit på låren?

B: Ja.

A: Hur ser det ut i ansiktet? Du ser (ohörbart)

Du sa att han, när han, går sin väg, han kliver sa du, ser du honom,
du ser inte ansiktet då från sidan?

B: Nej. (ohörbart)

A: Vrider han huvudet så att du inte kan..

B: Upp från mej. Han går tillbaka (ohörbart)

A: Tittar han åt?

B: Han tittar (ohörbart) trottoaren.

A: Den (ohörbart) mannen. Vände han sig om och tittar när han går, eller
då han gått förbi.

B: Nej, han tittar på (ohörbart) han vänder sig (ohörbart) vrider höger axel.

A: Och tittar bakåt.

B: Ja.

A: Vad gör han sen?

B: Han går.

A: Han går. Han springer inte utan han går.

B: Nä.

A: Går han lugnt?

B: Ja, bestämt så att säga (ohörbart) borta

A: Så är han borta.

B: (ohörbart)

A: Ja. Men du ser att han då går och tittar, får du något intryck hur lång
han är då? Är han över medellängd?

B: Ja, det är svårt.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 | sak

A: Ja.

B: (ohörbart) långt intryck, han ser inte lång (ohörbart)

A: (ohörbart) kraftigt byggd. Är han axelbred eller?

B: Nej. Han verkar spänstig.

A: Spänstig?

B: Ja.

A: Hur ser du det?

B: På stegen.

A: Har han spänstiga steg?

B: Ja.

A: Du om vi går tillbaks nu, att han lägger handen på axeln på den här mannen.

B: Ja, det gör han. (ohörbart)

A: Ja. (ohörbart)

B: (ohörbart) smäller det.

A: Två skott i snabb följd.

B: Ja.

A: Kan du uppskatta hur långt det är mellan skotten? I tid?

B: (ohörbart)

A: Kan du se vad som händer när du hör det första skottet? Du sa att han lägger upp sin hand, är det vänster hand han lägger upp på, kan du se det (ohörbart)

B: Nej, det är höger hand han lägger upp på mannens (ohörbart)

A: Det ser du tydligt.

B: (ohörbart) håll~~er~~ om h an.

A: Och så smäller skott. Ser du det.

B: Nej.

A: Men du hör.

B: Jag hör.

A: Så du kan inte se om han skjuter och, men du ser tydligt att, ser du det att han, handen ligger på hans högra axel.

B: (ohörbart) ser inte handen.

A: (ohörbart) ser du att han sträcker upp en arm..

B: Ja, som (ohörbart)

A: Precis som om han skulle hålla om.

B: Lägga handen på.

A: Jaha.

B: På skuldran.

A: Och du ser inget vapen. Det ser du inte alls.

B: Nej, jag ser ingen hand heller.

A: Nej, ingen hand heller. Ser du röken från pistolen?

B: Det som ett moln, två stycken.

A: Två stycken?

B: Ja. Som (ohörbart) dom går i varandra.

A: Hur långt är det mellan skotten? Kan du bedöma det? Hur många sekunder kan det vara?

B: Jag vet inte.

A: Du är inte säker på det.

B: Ja, det är rätt tätt. Pang Pang

A: Kan du se när mannen faller?

B: Ja, han är på väg ner.

A: Ja.

B: (ohörbart)

A: Han är på väg ner i gatan.

B: Ja.

A: Det ser du?

B: Ja.

A: Ser du något mera?

B: (ohörbart) till vänster.

A: En man som står till vänster? Var det han som du tror sköt?

B: Ja.

A: (ohörbart) lite till vänster.

B: (ohörbart) tittar ner på mannen som remlar, vänder sig med kroppen, (ohörbart) mannen och (ohörbart)

A: Ja.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättad(d) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

A: När han går därifrån, kan du uppskatta hur lång tid efter sista skotten sen han gick därifrån? Var det med en gång, sen mannen (ohörbart) eller gick det några sekunder förrän du (ohörbart)

B: Han hade inte bråttom i alla fall.

A: Det hade han inte.

B: (ohörbart) men samtidigt så.. rörelse hela tiden, inget stress eller

A: Nej. Han går lugnt därifrån.

B: (ohörbart) för långt ifrån.

A: Mm. Är När det här händer, vad tror du att det är för nånting?

B: Att det var nån som blivit skjuten.

A: Ja, vem tror du har blivit skjuten? (ohörbart) vad tror du.

B: Jag vet vem som har blivit skjuten.

A: Ja, men då när du.

B: Då trodde jag det var en kvinna.

A: En kvinna som hade skjutit.

B: Ja.

A: Varför trodde du att det var en kvinna?

B: För han höll om henne.

A: Jaha. Det var så.

B: Jag trodde att han hade pistolen, sköt ~~xxx~~^{med} vänster (ohörbart)

A: Det såg du aldrig.

B: Därför trodde jag att han hade pistolen, eller sin kropp mellan (ohörbart)

A: Ser du någonting på gatan. Ser du om det kommit ut (ohörbart)

B: Ja.

A: Vad är det?

B: Nånting blodigt där.

A: ~~Men det är inte blod~~ Är det mycket blod?

B: Jo (ohörbart) rinner iväg. (ohörbart)

A: Går du förbi då? Går du bort (ohörbart) eller framåt.

B: Nej, jag går framåt. Förbi, vid trottoarkanten. (ohörbart) en kvinnlig polis.

A: En kvinnlig polis.

B: Ja.

F: Då har du gått ett slag då?

B: Ja.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsättningsblad | Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

06

| Utskriftsdatum

Förhörprot

Promemoria

10 | sak

A: Hur lång tid har ~~du~~^{det} gått då?

B: Sen skotten small?

A: Ja.

B: Ja (ohörbart) minuter, kanske mer.

A: Jo, men långt efter att skottet small, som du såg att hankklevklev iväg, vad gjorde du då?

Åt vilket håll (ohörbart)

B: Åt vänster, snett bakåt vänster, (ohörbart) in i en port.

A: Du gick in i en port.

B: Ja.

A: Såg du om det var nån som sprang efter mannen som sköt?

B: Nej, det såg jag inte. (ohörbart)
och sen kom (ohörbart) bilar och

A: Ja. Ser du ambulansen när den kommer?

B: Mm.

A: Ser du vad som händer?

B: Ja, dom backar upp på trottoaren. Så kommer en bår ut.

A: Innan ambulansen kom, var det nån som gick fram till den skjutne?

B: Ja.

A: Kommer du ihåg det.

B: Ja, det var en, det var två tjejer.

A: Två tjejer?

B: Ja.

A: När får du reda på vem det är som är skjuten?

B: Polisen kom (ohörbart)

A: Så du visste inte innan dess?

B: Nej.

A: Hur kom det sig att polisen kom hem till dej då? Hur kunde dom veta att du?

B: Jag hade lämnat telefonnummer till polisen för att ta kontakt. Det var två poliser, en manlig och kvinnlig och en var (ohörbart)

A: Hur kände du efter när, det känns obehagligt?

B: Ja.

A: (ohörbart)

○ B: När jag kom hem eller?

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 | sak

A: Ja.

B: Ja, i och med att (ohörbart)

A: Det kändes otäckt hela tiden?

B: (ohörbart) polisen kom och ringde på dörren.

A: Vem trodde du att (ohörbart) blivit mördad.?

B: Jag trodde (ohörbart) Medborgarhuset.

A: Du trodde det var nån.

B: Nån kurd.

A: Nån kurd (ohörbart) kroat

B: Ja.

A: Ja, du tänkte att det var något liknande som..

B: Ja, (ohörbart) jag tänkte, nu kanske det skjuts mer.

A: Ja. När du upplever det här så är det andra gånger, är det någon skillnad nu på de känslor du har nu jämfört med förra

B: Ja. Det är inte lika starkt den här gången.

A: Nej, det är svagare nu.

B: Ja, mycket svagare.

A: Det brukar vara så.

B: Det är inte lika tydligt som förra gången.

A: Det var tydligare förra gången?

B: Ja.

A: Vad var det som var tydligare förra gången?

B: Hela allt. Det jag såg, såg (ohörbart) kvinnan, Lisbet.

A: Men du såg inte mördaren då?

B: Bara skotten.

A: Men nu hörde du skotten?

B: Ja. Nä, tydligt, det är inte lika starkt.

A: Men du hörde skotten sa du, du sa pang, pang till mej.

B: Ja.

A: Det gör du. Och du har sett mannen den här gången?

B: Ja, diffust, jag vet inte, jag försöker få tillbaks honom. Och minnesbilden finns ju kvar, men (ohörbart)

A: Men du har aldrig sett hans ansikte?

B: Nej, jag har inte sett nåt sånt.

A: Och det är du säker på?

B: Mm.

A: Vad tänkte du säga.

B: Ja, det (ohörbart) sett honom när han gick förbi mej, (ohörbart) förknippa med den mannen.

A: Nej. Har han gått förbi dej?

B: Han måste ha gått förbi.

A: Ja.

B: Eftersom jag stod på vägen och han kom nerifrån. Eller jag stod på trottoaren.

A: Men det vet du inte, om du har lagt märke till honom?

B: Nej, har inte lagt märke till, första jag lade märke till honom det var när han (ohörbart)

A: Då hör du (ohörbart)

B: (ohörbart) när jag lade märke till honom, då hände det, en man la upp armen på nåns axel och så small det och så lämnade (ohörbart) en kvinna som skrek.

A: Ja, det var då först som du lade märke till, när du såg den här.

B: Ja.

A: Du såg alltså, hur armen, innan skottet small? Så du lade märke till att nån lyfte en arm?

B: Ja. Det var enda som han kom, något bakom och, i (ohörbart) prata och la upp armen (ohörbart) komma nära för att kunna prata.

A: Det verkade så?

B: Ja.

A: Så pistolen, den såg du aldrig?

B: Nej.

A: Är du alldeles säker på det?

B: Ja.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 | sak

A: Du såg aldrig heller handen på (ohörbart)

B: Nej.

A: Ja.

B: (ohörbart)

A: Du kan hålla fast vid den här bilden, (ohörbart) just när armen är uppe så att du ser klart vilken arm det är som han hänger upp på skuldran?

B: Jag ser att han lägger upp den på skuldran, (ohörbart) ser ut som han ska lägga den (ohörbart) ser ut som den är på väg.

A: På väg upp och det kan (ohörbart)

B: Det är höger arm.

A: Som är på väg uppåt.

B: Ja, nästan. (ohörbart)

A: (ohörbart) Men kan det inte vara så att han ändå skjuter med höger hand? Han lyfter upp armen.

B: Det kan det vara.

A: Det kan det vara?

B: Det stämmer inte med (ohörbart)

A: Nej, hur då?

B: Därför att han går (ohörbart)

A: Du har sagt, du ser två rökmoln som flyter ihop.

B: Ja.

A: Vad är det som stämmer, är rökmolnen lite för långt bort tycker du.

B: Ja.

Bändbyte.

Se fortsättning av förhöret på sid. 5

B: (ohörbart)

Se sid 5

A: När du ser rökmolnet, ser du ett först och ett sen, eller ser du bägge två samtidigt?

B: Ja, bägge två samtidigt, men ändå skillnad är det. Dom går i varandra på nåt sätt.

A: Och då tycker du att det är lite till vänster runt den mannen som ligger på gatan.

B: Var han på väg ner då (ohörbart).

A: Han har alltså inte hunnit falla ens?

B: Nej.

A: När du ser, ser du två rökmoln eller inte?

B: Jag ser två rökpuffar som går ihop, jag ser två.

A: Sa du innan han har hunnit ner i marken, i gatan.

B: Ja.

A: Så ser du två stycken.

B: Ja, två, samtidigt så kommer det en man, han som sköt, rör sig åt vänster och därför så ser jag honom när han drar sig till vänster.

Var dom börjar nästans för att det såg jag inte innan dom (ohörbart)

A: Är det någon mer fråga vi ska ta?

Då kommer jag att räkna baklänges. Jag kör tio till ett. Efter det här så kommer du att känna dig väldigt avslappnad. Du kommer att må bra. När jag säger ett så kan du öppna ögonen. Tio, nio osv. (Arvidsson räknar) och ett. Ja, hur kändes det.

B: Ja, jag var inte lika spänd som förra gången, men jag var spänd, mer spänd innanoch sen så bromsade det. Jag ville inte.

A: Du ville inte vara med så att säga, du höll igen i början. Du kom så småningom.

B: Jag tyckte hela tiden att jag garderade mig på nåt sätt.

A: Ja, men du fick ju fram mera detaljer än förut. Du såg, minns du hörde ingen smäll förra gången och du såg inte mördaren, nu, och inte såg du rökpuffarna heller. Det var många saker som tillkom nu, men det var klarare sa du förra gången.

B: Ja, det var mer, kunde se mer (ohörbart) hennes ansiktsuttryck som hon hade, skriket kom .

A: Det såg du tydligare?

B Ja, oh, ja, det var klarare.

A: Hur såg det ut då, var det, ansiktet förvridet eller?

B: Ja, av smärta och.

A: Men det var inte så klart nu som.

B: (ohörbart) Förra gången var det mera, ja då var det färger inblandade, nu var det mest kontraster.

A: Deet var mer svart/vitt nu?

B: Ja.

A: Jag märkte att du gjorde lite motstånd i början där, du var lite spänd, men så småningom så gick det att linda in dig, så att du vågade höra skotten då.

B: Den här gången tyckte jag var mer som en berättelse som jag kom ihåg det ifrån, ja, när det hände, så där som man kan minnas, men förra gången var det, då var jag mer med.

A: Ja, det var djupare hypnos förra gången.

B: Ja, det verkar så. Då var det nåt flax på nåt sätt.

A: Ja, du såg det här lite från avstånd. Det var inte så inpå.

Då var du så rädd så du vågade knappt säga nånting. Du ville sticka iväg ifrån mig, så jag fick ta dig tillbaks.

B: Ja, så kändes det inte den här gången.

A: Nej, men sen är det också så att när man upplevt en svår sak en gång så sen andra gången man (Ohörbart) och håller man på och gör det fler gånger så till slut blir det ingen (ohörbart) kvar då försvinner allt.

B: Hade svårt att koncentrera mig i början. Gick ni ut eller, det vart så tyst här?

A: Nej. Vi satt här och väntade på att du skulle sjunka in.

Det är tydligen så att, ansiktet av honom, det har du aldrig sett.

B: Nej.

A: Som du kunde komma på. Men sen var det den här, den här mössan.

Är du säker på att det var mössa.

B: Ja, jag vet, den där mössan tjarar vi om hemma också. Det är den som jag bråkade om när jag kom hem direkt, toppluva, var mörkblå.

Mörkblå, ribbstickad. Om man har sett dom här som drar ner en luva över ansiktet med ett håll frampå, som man har under hjälmar och sånt där, som han då viker upp.

A: Ja, just det. (ohörbart)

B: Så som jag kommer ihåg det. Så som jag kom ihåg det direkt efter när jag kom hem, därför beskrev jag för min fru då väldigt noga (ohörbart) så hon kunde beskriva den sen, efter mitt beskrivande (ohörbart) Hon sa att jag tjata om den där luvan hela tiden.

A: Vad är det för en bil där som kom, parkerade så nära.
Var det den där?

B: Det var en taxi.

A: Det var en taxi (ohörbart)

B: Ja, jag såg inte var han kom, jag såg bara att han kom och körde in och ställde sig och sen hoppade det ur nån, jag tyckte han pratade i, han satt kvar i alla fall och sen kom det några tjejer som inte kom från taxibilen.

A: Det är så att när man upplever en sak i hypnos, så visar det sig att det är svårt att bedömma tid. Man bedömer ofta fel, för att, som du berättar det, så verkar det som allting gick i ett, men i själva verket måste det ha gått en tid. Jag frågade lite grann om, fanns det nåt (ohörbart) polisen, då hade det gått några minuter sa du.

B: Ja, för att det gick rätt fort ändå för han, tills.

A: Den här kvinnliga polisen kom.

B: Ja, men både till första polisbilen var där och till ambulansen kom.

A: (ohörbart)

B: Den stod inte så länge och sen så. Då gick jag, då pratade jag med nån polis, då sa dom, det var en bil som stod där också parkerad, att jag skulle snacka med polisen att jag hade sett nånting.

A: Det, mellan puffarna, skotten, så sa du, var det två sekunder?

B: Dom kom väldigt snabbt (ohörbart) Molnen som var, fast dom går i varandra så kan man se två moln. Det är första gången jag tänker på att (ohörbart) också berättat att jag har för mig att, han sköt med vänster hand, han lyfte upp och sköt så, men dom där molnen när jag ser, kommer upp med så verkar det mer stämna.

A: Att han sköt med vänster?

01 Polismyndighet*

SPANINGSUPPSLAG

Sid nr **19**

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

B: Ja, mitt synintryck, det kanske bara är för att jag är vänsterhänt själv.

A: Det är ju en väldigt viktig (ohörbart) om man tittar på en vänsterhänt person, för en vänsterhänt person skjuter. En högerhänt person skjuter ju aldrig med vänster, utan det, så att, det hade ju varit väldigt intressant här ifall du hade kunnat se om han sköt med vänster hand. Det hade ju varit smaskens så att säga om man nu, (ohörbart).

B: Det var första reaktionen jag hade när jag kom, tog tag i nåt så sköt han, så ramlade en person ihop då och det var det jag sa när jag kom hem också. Helt plötsligt så går ett sällskap och verkar ha trevligt och så skjuter en av dom.